

Nr 338.

Av herr **Lindberg** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.*

1941 års försvarsutrednings förslag i »Betänkande och förslag till plan för organisationsarbetet inom försvarsväsendet» sid. 165, fälttygkåren, förutsätter bl. a. att för flertalet av arméns truppförband skulle avses å fältflygkårens stat uppförda förvaltare, i lönegrad UO 3, som skulle tjänstgöra såsom uppbördsmän för tygmateriellen. Med anledning härav uppfördes för detta ändamål å fälttygkårens stat 46 st. beställningar såsom förvaltare i lönegrad UO 3. Denna personalförteckning var jämväl enligt uppgift i nyssnämnda betänkande (sid. 115) förordad av Militära förvaltningsutredningen av 1940.

I förevarande proposition nr 210 till denna riksdag har departementschefen emellertid, under hänvisning till att den blivande gestaltningen av arméns försvarsorganisation torde komma att öva inflytande även på tygpersonalens sammansättning, förklarat sig icke vara beredd att nu framlägga förslag om inrättande vid fälttygkåren av ifrågavarande förvaltarebeställningar i lönegrad UO 3 för truppförbandens uppbördsmän för tygmaterial. I stället har i staterna för vart och ett av ifrågavarande förband uppförts ytterligare en beställning i UO 2 avsedd för uppbördsmän för tygmaterial. På samma sätt beräknas underofficerare på vissa truppslags stater för tjänstgöring såsom tyguppbördsmän vid vederbörande truppslags förband. På grund härav har företagits den ändringen i försvarsutredningens förslag, att från personalförteckningen för fälttygkåren avförts 46 förvaltarebeställningar, medan i stället lika många beställningar för fanjunkare (styckjunkare) upptagits på de olika truppförbandens personalförteckningar.

Propositionens förslag innebär således att befattningarna såsom tyguppbördsmän vid truppförbanden även i fortsättningen skola bestridas av personal, som pensioneras vid 50 års ålder, vilket måste anses äventyra den kontinuitet, som i olika sammanhang framhållits som ett grundvillkor för en rationell skötsel av den alltmera omfattande materielen varom här är fråga. Visserligen kan departementschefens uttalande, att han icke nu är beredd att framlägga förslag om ifrågavarande förvaltarebeställningar, tolkas såsom ett löfte om att frågan inom en nära liggande framtid kommer att upptagas till ny prövning, men synes det dock nödvändigt att frågan avgöres i samband med övriga frågor rörande försvaret. Denna synpunkt ligger även i linje med försvarsutredningens förslag i samma fråga.

Idén med dessa beställningar i lönegrad UO 3 torde vara att underofficerskårens bästa krafter vid en relativt tidig tidpunkt skulle kunna utväljas och specialutbildas för vissa mera krävande tjänsteuppgifter, i vilka de sedan

skulle kvarstå till uppnådda 60 år. Genom en så långvarig placering undviks att på dessa viktiga poster sker allt för täta personalombyten. De något ökade löneförmånerna medgiva att ett större ansvar kan avkrävas vederbörande beställningshavare, en synpunkt som icke bör förbises. Handhavande av och vården av den dyrbara materielen kräver vana och kunnighet, vilket gäller i särskilt hög grad då fråga är om tygmaterielen.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville vidtaga den ändringen i Kungl. Maj:ts förslag att uppbördsmännen för tygmaterielen vid truppförbanden, i avvaktan på frågans vidare utveckling, tillsvidare uppföras i lönegrad UO 3 med pensionering vid 60 års ålder.

Stockholm den 28 april 1942.

Carl Lindberg,

i Stockholm.

Sigvard Cruse.

Bertil von Friesen.